

Sygn. akt VI RCa 118/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat - Kalinowska

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

Protokolant: po sekr. sądowego Sylwia Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko **J. M.**

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 27 lutego 2018 roku

sygn. akt III RC 2/18

1. **oddala apelację;**
2. **nie obciąża pozwanej kosztami za instancję odwoławczą.**

Sygn. akt VI RCa 118/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie, sygn. akt III RC 2/18 ustalił, że obowiązek alimentacyjny powoda A. M. wobec J. M., ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w dniu 14 maja 2014 r., sygn. akt III RC 1/14 nie istnieje z dniem 01 września 2017 r. (punkt I) oraz nie obciążył pozwanej kosztami sądowymi (punkt II).

W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że pozwana ukończyła szkołę średnią, zdobyła zawód gastronom, od listopada 2017 r. podjęła zatrudnienie na pełny etat. Musi jedynie podejść do poprawkowego egzaminu maturalnego z języka angielskiego. Tym samym uznać można, że pozwana utrzymuje się samodzielnie z własnych zarobionych pieniędzy, przez co nie spełnia już przesłanek określonych w art. 133 § 1 kro. Obowiązek alimentacyjny powoda ustał z chwilą, gdy pozwana utraciła status uczennicy.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia w części ustalającej datę nieistnienia obowiązku alimentacyjnego powoda wniosła pozwana zarzucając mu naruszenie art. 138 w zw. z art. 133 § 1 kro przez ich błędną wykładnię polegającą na

przyjęciu, że zaistniały podstawy do ustalenia nieistnienia obowiązku alimentacyjnego powoda w dniu 01 września 2017 r. podczas, gdy prawidłowa wykładnia wymienionych przepisów doprowadziłaby do przekonania, że obowiązek alimentacyjny nie istnieje od dnia 18 listopada 2017 r.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części i ustalenie, że obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w dniu 14 maja 2014 r., sygn. akt III RC 1/14 nie istnieje z dniem 18 listopada 2017 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu podniosła, że podjęła zatrudnienie w dniu 18 listopada 2017 r. i od tego dnia uzyskuje dochody umożliwiające jej zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb. Tym samym podstawą ustalenia daty wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda względem niej powinien być dzień rozpoczęcia wykonywania przez nią pracy zarobkowej, a nie dzień w który utraciła ona status uczennicy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się nieskuteczna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz dokonaną przez ten Sąd ocenę dowodów.

Bezspornym jest to, że na powódzie ciąży obowiązek alimentacyjny w wysokości po 450 złotych miesięcznie, wynikający z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w dniu 14 maja 2014 roku, w sprawie III RC 1/14.

Zgodnie zaś, z treścią art.138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Omawianym w tym przepisie zagadnieniem zajął się między innymi Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej w dniu 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60) w punkcie VII, w którym stwierdził, że „potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie; tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art.138 kro). Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Obowiązek alimentacyjny wygasa wtedy, gdy uprawniony uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania (art.133 § 1 kro)”.

Zgodnie z treścią art.133 § 1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Czas trwania obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka nie został przez ustawodawcę ograniczony jakimkolwiek terminem, a jedyną okolicznością, od której zależy ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Dziecko, które nie tylko osiągnęło pełnoletniość, ale zdobyło także wykształcenie umożliwiające podjęcie pracy zawodowej, pozwalającej na samodzielne utrzymanie, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje usprawiedliwienie w dotychczas osiągniętych wynikach w nauce. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1997 roku (III CKN 257/97, OSNC 1998, nr 4, poz.70) „przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki.”

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem ich dzieci nie jest ograniczony terminem, a osiągnięcie przez dziecko określonego wieku nie stanowi przesłanki jego uchylenia. Nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego wykształcenia. Zależy on jedynie od tego, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie. W przypadku dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, należy wziąć pod uwagę, czy dokładają starań w celu uzyskania

możności samodzielnego utrzymania się, czy też wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

W niniejszej sprawie ustalono bezspornie, że pozwana ukończyła szkołę średnią, zdobyła zawód gastronom. Aktualnie nie kontynuuje nauki – musi podejść do poprawkowego egzaminu maturalnego z języka angielskiego. Podjęła zatrudnienie na pełen etat. Tym samym słusznie Sąd Rejonowy uznał, że nie spełnia już ona przesłanek określonych w art. 133 § 1 k.p.c., gdyż utrzymuje się samodzielnie. Jednocześnie Sąd I instancji słusznie uznał, że obowiązek alimentacyjny powoda wygaś z dniem 01 września 2017 r., kiedy to pozwana utraciła status uczennicy. Wskazać należy, że pozwana zrezygnowała z dalszej nauki już w czerwcu 2017 r. zatem już wcześniej mogła podjąć zatrudnienie. Podkreślić należy, że pozwana w żaden sposób nie wykazała aby miała problemy z wcześniejszym podjęciem zatrudnienia stąd należało uznać, iż możliwość taką posiadała.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację, jako niezasadną należało oddalić.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania.